

Dialogo (Solo)

“The whale is a grave, its meaning is death.” Simon Armitage

1) Avonturen de week na de week dat je zeilde
zonder branding of plank.
Aan de andere kant van de zee
boven water kwam,
ik het was die je schulp afnam,
je voeten omspande,
je hand pakte, je vingers bracht
waar je monding begon,
je daar in dat donker mijn rijzen en dalen verzon,
ik je nam naar je breken, je bron.

Avonturen die week, ze raken verwassen,
je vist ze maar amper uit het glazige nat,
je hangt ze verzadigd aan een lijn op het strand.

2) Je keek in gedachten
verzonken een walvis die dook achterna, schoot
en legde hem vast. Brandaan
in het diepst van je reis.

Je meert aan op een eiland, je stookt er je vuurtje,
het water gaat zingen, geborgen, je warmt je, gebogen,
je handen een kom om een mok hete thee,
zinkt de boel,
zomaar,
opeens.

Zo aangenaam verpozend, je van geen ademtocht bewust,
ga je onverhoeds ten onder, word je visje in een leefnet
op het droge, lig je hard te roepen in de richting van de kust.

Maar niet dan nadat.

Want niet dan nadat.

3) Zo klamp je me vast aan een plank
die niet be-, nee waar je nooit echt op stond.

